

**Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas Robertas Metsolas runa Eiropadomē
Briselē, 2024. gada 17. oktobrī**

Labrīt!

Pirmā Eiropadomes sanāksme, kurā es piedalījos kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja, notika 2022. gada 24. februārī. Līdz tam brīdim mēs ticējām, ka kartē ir robežas, kuras nešķērsos neviena armija. Taču Krievijas iebrukums Ukrainā šajā liktenīgajā dienā mainīja visu. Tagad mēs zinām, ka pastāv robežas, kuras Eiropa nevar pārkāpt. Tas ir jāatgādina sev tagad, kad mūs ir pārņēmis kara nogurums un mūsu sabiedrība saskaras ar neatlaidīgu Kremļa propagandu un dezinformāciju. Neraugoties uz to visu, Eiropas iedzīvotājiem joprojām ir skaidri zināms, kāpēc ir būtiski atbalstīt Ukrainu. Eiropas apņēmība ir un būs stingra.

Agresijas karš Ukrainā ilgst jau gandrīz 1000 dienas. Tas ir karš, ko ukraiņi nevēlējas, bet kurā viņi cīnās ar ārkārtēju drosmi. Ir gājuši bojā pārāk daudz cilvēku. Uzbrukumiem ir pakļauta pārāk liela daļa Ukrainas kritiskās infrastruktūras, kas tiek pārvērsta gruvešos. Pārāk daudz bērnu nav varējuši atgriezties savās mājās. Pārāk daudziem dēliem un meitām ir jāgatavojas vēl vienai ziemai frontē.

Mēs turpināsim atbalstīt Ukrainu, jo tas ir mūsu pienākums, taču mums ir arī jāpastiprina centieni panākt mieru. Mieru, kurš sakņojas brīvībā un kura pamatā ir cilvēka cieņa un taisnīgums. Mieru, kas nav padošanās. Mieru, kas aizsargā mūsu vērtības. Citādi to nevar uzskatīt par mieru.

Tāpēc, runājot par Ukrainas nākotni un šā šausminošā kara beigām, mums ir skaidri jāapzinās: to var panākt tikai spēcīga un neatkarīga Ukraina. Tāpēc Eiropas Parlaments ar stingru pārliecību uzsver un turpinās uzsvērt: lēmumi, kas skar Ukrainu, netiks pieņemti bez Ukrainas. Tāpēc mēs arī turpinām atbalstīt Moldovas, Rietumbalkānu valstu un Gruzijas virzību uz pievienošanu ES un apņēmīgi reaģējam uz Krievijas pastāvīgajiem centieniem destabilizēt reģionu un vajadzības gadījumā tai piemērojām sankcijas.

Tāpēc mums ir jāieklausās, kad prezidents V. Zelenskis runā par to, kas ir nepieciešams, lai viņa valsts arī turpmāk varētu sevi aizstāvēt, par to, kādas nepilnības sankcijās vēl ir jānovērš, un par finansiālo, loģistikas, militāro un humāno palīdzību, kas ir vajadzīga, lai atjaunotu Ukrainas pilsētas. Eiropas Parlaments to apzinās.

Tieši tāpēc šā Parlamenta sasaukuma darbības pašā sākumā mēs pieņemām rezolūciju, kurā atkārtoti apliecinājām savu atbalstu. Pirms trim dienām Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komiteja nobalsoja par atbalstu Ukrainai ar ārkārtas makrofinansiālās palīdzības aizdevumu līdz 35 miljardu EUR apmērā. Nākamnedēļ plenārsēdē notiks galīgais balsojums. Mēs lepojamies, ka esam paveikuši savu darbu gan politiskā, gan tehniskā līmenī. Un esam to izdarījuši ātri.

Uzskatu, ka man personīgi un kā Eiropas Parlamenta pārstāvei bija svarīgi šodien būt šeit un uzsvērt steidzamības nozīmi mūsu diskusijās un lēmumos un to, cik svarīgi ir rast risinājumus, neapdraudot mūsu vērtības.

Tas pats attiecas uz mūsu viedokļu apmaiņu par situāciju Tuvajos Austrumos.

Pagājušajā nedēļā Strasbūrā mēs pieminējām gadskārtu kopš 7. oktobra “Hamās” teroristu uzbrukumiem Izraēlā. Nekas nevar attaisnot šajā dienā notikušo. Gadu vēlāk brūces joprojām nav sadzijušas. Pārāk maz ķīlnieku varēja atgriezties pie savām ģimenēm un tuviniekiem.

7. oktobra uzbrukumi aizsāka kara, nāves un iznīcības ciklu, kas ir novedis pie tūkstošiem cilvēku bojāejas Gazā. Pārāk daudz bērnu nekad nepiedzīvos vecumdienas. Pārāk daudz cilvēku ir piedzīvojuši karu.

Tā ir šausminoša humanitārā katastrofa, un mums ir jādara vairāk, lai mazinātu ciešanas šajā reģionā. Pretējā gadījumā pastāv risks, ka radīsies vēl viena zaudētā paaudze.

Situāciju vēl vairāk saasina Irānas graužošās un destabilizējošās darbības. Šis valsts režīms jau sen cenšas panākt šķelšanos visā reģionā.

Nemot vērā pēdējā laika eskalāciju Libānā, kur šobrīd ir iesaistīti arī tajā izvietotie ANO Pagaidu spēki, svarīgāk nekā jebkad agrāk ir rast ilgtspējīgu risinājumu un to darīt nekavējoties.

Eiropai šajā procesā ir sava loma, un mēs nedrīkstam pievilt uz sevi liktās cerības.

Eiropas Parlamenta nostāja ir skaidra. Mēs joprojām stingri pieprasām nekavējoties atbrīvot atlikušos ķīlniekus. Mēs nelokāmi aicinām panākt pamieru. Mēs turpināsim darīt visu iespējamo, lai mazinātu saspīlējumu. Un mēs turpināsim apņēmīgi strādāt, lai šajā reģionā panāktu patiesu, cieņpilnu, noturīgu un ilgstošu mieru, kura pamatā ir divu valstu risinājums, kas Palestīnas iedzīvotājiem sniedz reālas nākotnes izredzes, savukārt Izraēlai – garantē drošību.

Šādos laikos tas nozīmē ne tikai aicinājumus pēc miera, bet arī reālus un konkrētus pasākumus saspīlējuma mazināšanai. Tas pats attiecas uz Sudānu. Pašlaik Sudāna piedzīvo pasaulē lielāko cilvēku piespiedu pārvietošanas krīzi, un bads sasniedz vēl nepieredzētu līmeni. Mieru var panākt tikai ar konstruktīvu dialogu. Vienīgi šāda apņemšanās mums dod cerības uz noturīgu pamieru.

Mēs nevaram ignorēt nestabilitātes radīto domino efektu. Notikumi Austrumeiropā, Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā vai jebkur citur pie mūsu robežām nenotiek vakuumā un skar arī Eiropu. Tas visuzskatāmāk izpaužas migrācijas jomā.

Mums ir vajadzīgs kas vairāk par risinājumiem “uz ātru roku”. Tas ir Eiropas līmeņa jautājums, kura risināšanai vajadzīga Eiropas līmeņa pieeja. Nevienai dalībvalstij nevajadzētu justies pamestai tikt galā ar šo spiedienu vienatnē.

ES Migrācijas un patvēruma pakts, ko pēc desmit gadus ilguša politiskā strupceļa mēs pieņemām šogad, sniedz iespēju virzīties uz priekšu. Taču tas nedarbosies, ja krīzes brīžos mēs sagrausim kopīgi radīto un ja netiks dota iespēja to īstenot.

Tāpēc ir svarīgi censties to īstenot pēc iespējas ātrāk. Tā mēs varam reaģēt uz to kopienu bažām, kuras saskaras ar spiedienu.

Šis kopīgi saskaņotais satvars aizsargā mūsu robežas un nodrošina taisnīgu attieksmi pret tiem, kuri ir tiesīgi saņemt aizsardzību, taču ir nepielūdzams pret tiem, kuri aizsardzību saņemt nav tiesīgi un ir droši un ātri jāatgriež, turklāt – kas ir īpaši būtiski – stingri vēršas pret cilvēku

tirdzniecības tīkliem, kā arī tādām ļaunprātīgām valstīm kā Krievija un Baltkrievija, kuras izmanto hibrīddraudus, neaizsargātus cilvēkus un migrāciju kā ieroci.

Ņemot vērā šo hibrīddraudu raksturu, mums ir vajadzīgi radoši risinājumi. Mums ir jāreaģē uz to dalībnieku rīcību, kuri cenšas izmantot mūsu kopējā labuma interesēs izveidotās sistēmas, vēršot tās pret cilvēkiem, ko šīm sistēmām būtu jāaizsargā. Mēs to varam darīt, palikdami uzticīgi savām vērtībām un ievērojot likumu.

Tāpēc mums ir arī steidzami jāpastiprina centieni, lai nodrošinātu, ka cilvēki, kuriem patvērums nav piešķirts, tiek atgriezti droši un ātri. Tas ļaus mums izmantot resursus to cilvēku labā, kuriem tie patiešām ir vajadzīgi. Tas ļaus mazināt sociālo un politisko spiedienu, ar ko saskaramies mēs visi.

Eiropas Parlaments ir gatavs darīt visu iespējamo, lai palīdzētu jums šajā procesā. Mums ir jāļauj īstenot ES Migrācijas pakta un vajadzības gadījumā pat to papildināt. Parlaments jau ir pieņēmis zināšanai Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas vēstuli kā labu sākumu mūsu diskusijām. Mēs arī zinām, ka Komisija, iespējams, nāks klajā ar papildu priekšlikumiem, un mēs vēlamies un esam gatavi sniegt savu ieguldījumu.

Šajā ziņā īpaši svarīga nozīme ir sadarbībai. Reāls risinājums var būt tikai Eiropas mēroga risinājums – plašs, visaptverošs un noturīgs. Vienīgi koordinēta Eiropas pieeja var nodrošināt Šengenas zonas integritāti.

Esmu pārliecināta, ka visiem šiem jautājumiem būs īpaši būtiska nozīme Eiropas Parlamenta veiktajā komisāra amata kandidātu novērtēšanā. Sagatavošanās darbi jau rit pilnā sparā un pirmās uzklaušanās notiks 4. novembrī.

Parlaments veiks savu darbu un mēs šo procesu uztversim ļoti nopietni. Patiesi ceru, ka līdz decembra sākumam spēsim apstiprināt jaunu Komisijas kolēģiju un tā varēs sākt darbu.

Paldies!